

СВѢТЛОМЪ

Год. II.

Излиза периодично

1936 г.

Броя 1 лв.

Брой 1.

СВѢТЛИНА.

Нека свѣти вашата виделина
предъ човѣцитѣ . . .

Мат. 5, 6.

Нашиятъ свѣтъ е жаденъ за свѣтлина. Колкото повече разрастватъ голѣмитѣ градове, колкото повече индустрията завладява свѣта, толкова повика за свѣтлина става по-силенъ и по-настойчивъ. Безъ свѣтлина децата ни ще бждатъ хилави и недорасли, безъ свѣтлина болеститѣ биха унищожили всичко живо. Живота, здравето, хармонията въ тоя свѣтъ е изтъкана отъ свѣтлина. Това което е толкова важно за физическиятъ свѣтъ, се превръща въ сѣдобносна нужда и повеля за духовния свѣтъ.

Следъ тежкитѣ погроми на войнитѣ и моралната безпѣтица на следвоенното време свѣтътъ ни живѣе въ една мрачна долина на недоверие, озлобление, несигурностъ и страхъ. Духътъ е изтерзанъ и измѣненъ и отъ всѣкъде се долавя стонътъ за свѣтлина, за чистота, за проявление. Кой ще запали огромниятъ огънь, който ще озари духовната тъма на нашето време?

Огънятъ е запаленъ отдавна. Онова отъ което ние се нуждаемъ то е главни отъ тоя огънь да се хвърлятъ всрѣдъ

народа ни, всрѣдъ обществото, всрѣдъ домътъ. Христосъ дойде да донесе свѣтлина въ тоя свѣтъ и неговата заповѣдь къмъ последователитѣ му е: Нека свѣти вашата виделина предъ човѣцитѣ... Нека свѣтътъ види огънятъ на вашата любовъ, на вашата милостъ, на вашата прошка, на вашата жертва. Свѣтътъ има нужда отъ свѣтли духове — отъ хора които действуватъ.

Да свѣтишиъ, то значи да изгоришиъ, да се раздадешъ, да жертвувашъ всичко. Мракътъ е гъстъ и трѣбва много свѣтлина за да бжде победенъ. Гори ли твоята факла? Душата ти свѣти ли, или само нуши и мѣждѣе и притуря къмъ мрака още и отровенъ димъ?

Въ страната ни ще свѣтне, когато нашитѣ министри, нашитѣ учители, нашитѣ свѣщеници, нашитѣ сѣдии, нашитѣ майки и бащи сияятъ съ вътрешна духовна чистота, когато прецуватъ въ сърдцата си лжчитъ на добротата, правдата, истината, любовта за които Христосъ дойде, страда, умрѣ и възкрѣсна. Драги читателю, да запалимъ огънь въ душата си и нека свѣтимъ!

Истината.

Единъ директоръ на затворъ съобщава следното: Преди много години ме посети единъ добре облеченъ господинъ, единъ бившъ затворникъ. Той ми разказа следното: Веднага следъ излизането си отъ затвора азъ се отправихъ да търся работа при една голѣма търговска къща. Бѣхъ въведенъ при директора. Веднага ми бѣше зададенъ страшниятъ въпросъ: „Кѣде бѣхте презъ последнитѣ три години?“ Азъ отговорихъ: „Въ затвора въ Х.“ — „За какво престѣпление бѣхте осъденъ?“ — „За измама.“ „Какъ смѣете така открито да говоритѣ това, когато искате да ви назнача на работа?“ — „Свѣщеника въ затвора постоянно ме увещаваше да казвамъ истината и азъ му обещахъ.“ „Добре, каза директорътъ, „обещахте ли му въ бждеще да бждете честенъ въ работата си?“ Когато потвърдихъ това, тогава той ми подаде ржка и каза: „Понеже устояхте на едното обещание и казахте истината, надѣвамъ се че ще устоите и на второто“.

Правила за семейството.

Помни винаги че въ домътъ ти не всичко ще става по волята ти. И другитѣ иматъ сжщо така желаниа.

Когато нѣкой се радва, радвай се и ти. Подѣлена радостъ е двойна радостъ.

Когато болкитѣ, болестъта и слабостъта те правятъ раздражителенъ, тогава се пази най-много чрезъ молитва.

Когато нѣкой отъ семейството страда не пропускай да му кажешъ нѣколко утежителни думи.

Използвай всѣки случай за отстранение на неприятноститѣ.

Върши всичко съвестно и очаквай това и отъ другитѣ.

Помни че разправиитѣ се уреждатъ най-лесно, когато се спазва правилото на Соломона: „Мекъ отговоръ укротява яростъ.“

Лжжата е като снѣжна топка, колкото по-дълго я въртишъ толкова по-голѣма става.

Азъ съмъ го изпиталъ.

Князь Бисмаркъ седѣлъ една вечеръ заедно съ единъ свой приятель на верандата на къщата си. Следъ единъ сериозенъ разговоръ и двамата се загледали въ тъмната градина, надъ чиито стари дървета се показвали звездитѣ.

Канцлерътъ нарушилъ тишината, и гледайки къмъ безкрайниятъ звезденъ миръ, казалъ: „Когато човѣкъ наблюдава хилядитѣ тия свѣтове, тогава му се струва невѣроятно че вѣчниятъ Богъ ще се грижи за всѣки отдѣленъ малъкъ човѣчекъ; и все пакъ, азъ съмъ го изпиталъ“.

На операционната маса.

Едно малко момиченце трѣбвало да бжде подложено на една опасна операция. Детето се качило на операционната маса. „Преди да те излѣкуваме, трѣбва най-напредъ да заспишъ“, казалъ главниятъ лѣкаръ, преди да даде упойка на детето. „Да, но като си лѣгамъ да спя азъ се моля“. Детето коленичило на операционната маса и се молило. Очитѣ на стоящитѣ наоколо лѣкари овлажнѣли. Молитвата на малкото момиченце засегнала една скрита струна въ сърдцето имъ. „Нея вечеръ, за първи пѣтъ, за първи пѣтъ следъ тридесетъ години се молихъ“, заявилъ единъ отъ лѣкаритѣ.

Проклятие.

Професоръ Пилманъ изследвайки една сѣдебна преписка установилъ, че благодарение пиянството на майката върху цѣла една фамилия лежало страшно проклятие. Ада Юрке родена презъ 1740 година умрѣла въ началото на миналия вѣкъ отъ пиянство. Живота си прекарала или като скитница или въ затвора. Отъ нея водятъ произхода си надъ 830 лица. Професорътъ установилъ биографията на около 700 отъ тѣхъ. 106 били незаконнородени; 142 просяци; 64 въ приюти; 76 въ затвора; отъ които 7 убийци и 181 били ненормални. При всички, първопричината за нещастieto имъ е било пиянството на майката.

Малки неприятности.

Единъ корабъ билъ нападнатъ отъ диваци-человѣкоядци. Екипажътъ схваналъ бързо опасността и употребилъ едно доста оригинално средство за защита. Тѣ засипали цѣлиятъ бордъ на парахода съ много малки гвоздейчета, които се забивали въ боситѣ крака на дивацитѣ и тѣ съ проклятия се хвърляли отново въ морето. Тѣ били готови да срещнатъ противници съ копия и щитове, но срещу малкитѣ гвоздейчета по пода не могли нищо да сторятъ. — Малкитѣ, остри неприятности, които ние всѣки день срещаме въ живота си ни приготвятъ най-много болки и изглеждатъ непоносими. Наистина, изглежда че е по-лесно да се занимаваме съ сериозни, тежки проблеми на живота отколкото съ дребнитѣ неприятности, които ежедневно срещаме.

Божиятъ пратеникъ.

Единъ добродушенъ и вѣрующъ ковачъ отишелъ веднажъ въ голѣмиятъ градъ и прочелъ на единъ афишъ, чейнѣкой си професоръ щѣлъ да държи сказка на тема: „Сществува ли Богъ?“ Добриятъ човѣкъ си помислилъ че ще е добре да чуе такъвъ ученъ човѣкъ и когато дошло времето той билъ единъ отъ първитѣ, които седнали на първитѣ редове. Говорителътъ, обаче държалъ една дълга безбожническа речъ и на края за да засили ефекта се провикналъ: „Дами и Господа, ако имаше Богъ, и ако той наистина сществува, следъ всичко казано отъ мене тая вечеръ би изпратилъ единъ ангелъ за да ми удари два шамара.“ Колкото и да билъ добъръ нашиятъ ковачъ но кръвта му кипнала и преди почитаемиятъ Господинъ да се оттегли чулъ единъ гръмовитъ гласъ до себе си: „И азъ мога да свърша тая работа, нѣма защо Богъ да праща ангели. Много здраве отъ Господа.“ Две ковашки плѣсници прокѣнтѣли въ залата. „Заради такъвъ никаквикъ като тебе Богъ не праща ангели, той ги оставя на ковачитѣ.“

Детска мъдростъ.

При ремонта на една църква, бояджиитѣ замазали думитѣ, които били написани надъ олтаря. Въ първиятъ недѣленъ день следъ поправкитѣ, едно малко момиченце шепне въ ухото на майка си: „Мамичко, азъ знамъ защо Господъ е накаралъ бояджиитѣ да замажатъ хубавиятъ стихъ надъ олтаря. Защото хората не се обичатъ вече помежду си.“ Думитѣ били: „Нова заповѣдъ ви давамъ да се любите единъ другъ.“ На колко мѣста въ живота тия общопознати думи на Спасителя сж замазани?!

Огънь!

Единъ старъ тенекеджия, който покривалъ и покриви, еднажъ чулъ какъ съседа му и жена му се карали и какъ полека лека разправията стигнала до бой. Той тогава набързо взелъ стълбата си, качилъ се на покрива на съседа си и почналъ изъ цѣло гърло да вика: Огънь! Огънь!

Съседа му и жена му веднага излѣзли на улицата и почнали да питатъ къде е огънятъ. Стариятъ тенекеджия отговорилъ: „Въ ада, за всички които се каратъ.“ Отъ тогава, когато въ нѣкоя къща хората се каратъ, казватъ че въ къщата гори.

СЪ НАСТОЯЩИЯТЪ БРОЙ „Свѣтилникъ“ започва втора годишнина. Съ Божията помощ той свѣти за цѣла една година. Съ Бога започваме и втората година. „Свѣтилникъ“ ратува за чистота, вѣра и практично християнство. Абонамента му е 10 лева на година. Не пропускайте случая, още сега въ началото на годината да станете абонатъ и да абонирате приятелитѣ си за „Свѣтилникъ“. И децата „“ съ радостъ ще го четатъ и ще се ползватъ. Всичко изпращайте на адресъ: П-ръ Г. Сивриевъ, Ал. Василевъ 6 — Варна.

Всѣки даръ за „Свѣтилникъ“ подкрепя едно благородно дѣло.

КЖСО и ясно.

Жената на единъ работникъ, който вечно стоялъ извън кръчмитѣ и понѣкога забравялъ да се върне за обѣдъ, влѣзла веднажъ въ кръчмата съ една паница въ ржка и я сложила предъ мжжътъ си съ думитѣ:

„Понеже нѣмашъ време да се върнешъ у дома за обѣдъ, азъ ти нося тука твоя дѣлъ.“ Следъ това тя веднага си отишла.

Мжжътъ смутенъ поканилъ другаритѣ си да хапнатъ съ него. Какво било обаче очудването му, когато отхлюпилъ паницата и въ нея вмѣсто храна намѣрилъ едно листче, на което било написано: „Надѣвамъ се, че ще ти е вкусно ядето, то е отъ сжщото, което ядеме и ние въ кжци.“ Това подействувало.

Човѣшкото безумие.

Който иска да се убеди въ това нека самъ извади заключение отъ следното. Даннитѣ сж взети въ по-големата си частъ отъ бюлетина на американското мѣство на търговията въ Вашингтонъ:

„Поради стопански причини и за избѣгване едно главоломно спадане на ценитѣ“ сж били унищожени: само въ Бразилия презъ месецъ Мартъ м. г. 7,750,000 торби кафе; въ Съединенитѣ Щати по сжщитѣ причини отъ Януарий до Мартъ м. г. сж били унищожени 6,200,000 свини и 2 милиона тона царевича; въ Лосъ Анжелосъ изливатъ всѣки день 200,000 литри млѣко въ водата! — 600,000 крави сж били унищожени за да не спадне цената на маслото — въ Флорида сж изгнили на дрѣжкитѣ върху една площъ отъ 10,000 хектара узрѣлитѣ ягоди. — На калифорнийскитѣ брѣгъ презъ Августъ миналата год. сж хвърлени въ морето 1,500,000 портокали. Въ Канада само презъ месецъ Юлий 1935 г. сж изгорени 30,000 тона царевича. За Европа сжщото мѣсто дава следнитѣ данни: Холандия унищожила 100,000 малки прасенца, Дания 25,000 крави. Въ Бретанъ не отдавна рибаритѣ изхвърлили обратно цѣллитѣ си ловъ отъ около половинъ милионъ риби, понеже не могли

да ги продадатъ и ценитѣ спаднали извънредно много. Въ Плимутъ, като резултатъ на санкцитѣ срещу Италия сж били изхвърлени въ морето 100,000 скумбрии, които били закупени отъ италианцитѣ за да бждатъ преработени въ сардели. — Това става, докато милиони човѣшки сжщества по лицето на земята гладуватъ! Не е ли това безумие!!

Кого познавашъ?

Двама души пжтватъ съ влака. Единиятъ, благороденъ старецъ, другиятъ младъ академикъ.

По-младиятъ разправя за много нѣща, които е научилъ въ университета. Той запитва стареца: „Познавате ли Ницше?“ — Старецътъ отговаря: „Не, не го познавамъ.“ — „Познавате ли Шопенхауера?“ — „Не.“ — „Познавате ли прочутиятъ писателъ Герхардъ Хауптманъ?“ — „Не,“ отговаря пакъ стареца“. Младежътъ малко раздраженъ пита: „Кого отъ прочутитѣ мислители познавате тогава Господине?“ Отговорътъ: „Младий човѣче, когато бѣхъ като Васъ, азъ бѣхъ докторъ на три факултета и познавахъ много и мнозина. Сега познавамъ само Единъ, Него, Спасителтъ на свѣта. Това познание ми стига, то гарантира вѣченъ животъ.“

ВЪ ЕВАНГЕЛСКАТА ЦЪРКВА

Драгоманъ 4

има следнитѣ служби:

Недѣля 10 ч. сутр.

Богослужение съ проповѣдъ

11 часа — Недѣлно училище

3 ч. сл. пл. — Младежко събрание
7 ч. веч. Богослужение съ проповѣдъ

Четвъртъкъ 7 ч. веч.

Молитвено събрание

Входъ свободенъ.

Отговор. редакторъ: П-ръ Г. Д. Сивриевъ
ул. „Ал. Василевъ“ 6, Варна

Печатница „Изгрѣвъ“ — Варна